

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 20. oktobra 2011*

V zadevi C-281/10 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 3. junija 2010,

PepsiCo Inc. s sedežem v New Yorku (Združene države), ki jo zastopata E. Armijo Chávarri in V. von Bomhard, odvetnika,

pritožnica,

drugi stranki v postopku sta

Grupo Promer Mon Graphic SA s sedežem v Sabadellu (Španija), ki jo zastopa R. Almaraz Palmero, odvetnica,

tožeča stranka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: angleščina.

Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa A. Folliard-Monguiral, zastopnik,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, K. Schiemann, L. Bay Larsen, sodnika, C. Toader (poročevalka), sodnica, in E. Jarašiūnas, sodnik,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,
sodna tajnica: A. Impellizzeri, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 10. marca 2011,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 12. maja 2011

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Družba PepsiCo Inc. (v nadaljevanju: PepsiCo) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 18. marca 2010 v zadevi Grupo Promer Mon Graphic proti UUNT – PepsiCo (okrogel promocijski izdelek) (T-9/07, ZOdl., str. II-981, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to ugodilo tožbi za razveljavitev, ki jo je družba Grupo Promer Mon Graphic SA (v nadaljevanju: Grupo Promer) vložila zoper odločbo tretjega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 27. oktobra 2006 (zadeva R 1001/2005-3), ki se nanaša na postopek za razglasitev ničnosti med družbama Grupo Promer in PepsiCo (v nadaljevanju: sporna odločba).

Pravni okvir

- 2 Člen 4 Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 142) določa:

„1. Videz izdelka je varovan z modelom Skupnosti, če je nov in ima individualno naravo.

[...]“

3 Člen 5 Uredbe št. 6/2002 določa:

„1. Videz izdelka šteje za novega, če javnosti še ni bil dostopen enak videz izdelka:

- (a) v primeru neregistriranega modela Skupnosti, pred datumom, na katerega je bil videz izdelka, za katerega se zahteva varstvo, prvič dostopen javnosti;
- (b) v primeru registriranega modela Skupnosti, pred datumom vložitve prijave za registracijo videza izdelka, za katerega se zahteva varstvo, ali, če se zahteva prednostna pravica, datumom prednostne pravice.

2. Videzi izdelka štejejo za enake, če se njihove značilnosti razlikujejo le v nepomembnih podrobnostih.“

4 Člen 6 te uredbe določa:

„1. Šteje se, da ima videz izdelka individualno naravo, če se celotni vtis, ki ga naredi na seznanjenega uporabnika, razlikuje od celotnega vtisa, ki ga na takega uporabnika naredi videz izdelka, ki je bil dostopen javnosti:

- (a) v primeru neregistriranega modela Skupnosti, pred datumom, na katerega je bil videz izdelka, za katerega se zahteva varstvo, prvič dostopen javnosti;

(b) v primeru registriranega modela Skupnosti, pred datumom vložitve prijave za registracijo, ali, če se zahteva prednostna pravica, datumom prednostne pravice.

2. Pri ocenjevanju individualne narave se upošteva stopnja svobode oblikovalca pri razvijanju modela.“

5 Člen 10 Uredbe št. 6/2002 določa:

„1. Obseg varstva iz modela Skupnosti zajema vsak videz izdelka, ki na seznanjenega uporabnika ne naredi drugačnega celotnega vtisa.

2. Pri ocenjevanju obsega varstva se upošteva stopnja svobode oblikovalca pri razvoju videza izdelka.“

6 Člen 25 te uredbe določa:

„1. Model Skupnosti se lahko razglasi za ničnega le v naslednjih primerih:

[...]

(b) če ne izpolnjuje zahtev členov 4 do 9;

[...]

(d) če je model Skupnosti v koliziji s predhodnim modelom, ki je bil dostopen javnosti po datumu vložitve prijave, oziroma, če se zahteva prednostna pravica, po datumu prednostne pravice modela Skupnosti, in ki ga od datuma, predhodnega navedenemu datumu, varuje registrirani model Skupnosti ali prijava za tak model oziroma registrirana pravica iz modela države članice ali prijava za takšno pravico;

[...]

3. Razloge iz odstavka (1)(d), (e) in (f) lahko uveljavlja le prijavitelj ali imetnik prejšnje pravice.

[...]“

7 Člen 52(1) Uredbe št. 6/2002 določa, da lahko „[v] skladu s členom 25(2), (3), (4) in (5) [...] vsaka fizična ali pravna oseba, pa tudi državni organ, ki je za to pooblaščen, pri [UUNT] vloži zahtevo za razglasitev ničnosti registriranega modela Skupnosti.“

8 Člen 61, od (1) do (3), Uredbe št. 6/2002 določa:

„1. Proti odločbam odborov za pritožbe glede pritožb se lahko vloži tožba pri Sodišču.

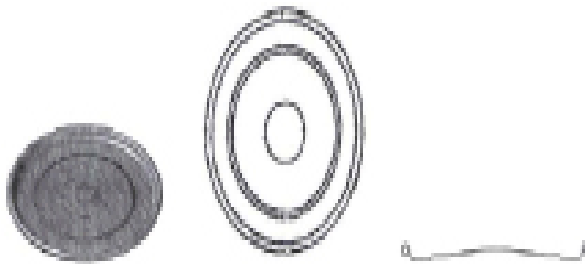
2. Tožba se lahko vloži zaradi kršitev pravil o pristojnosti, kršitve bistvenih določb postopka, kršitve Pogodbe, te uredbe ali kateregakoli pravnega pravila v zvezi z njihovo uporabo ali zaradi zlorabe pooblastil.

3. Sodišče je pristojno za razveljavitev ali spremembo izpodbijane odločbe.“

Dejansko stanje in sporna odločba

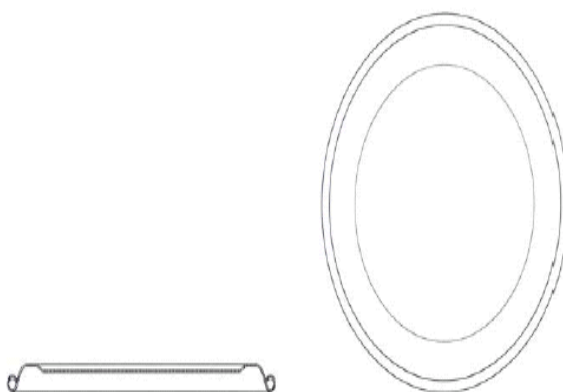
- 9 Družba PepsiCo je 9. septembra 2003 pri UUNT na podlagi Uredbe št. 6/2002 vložila prijavo za registracijo modela Skupnosti. Ob tem se je uveljavljala prednostna pravica španskega modela št. 157156, ki je bil vložen 23. julija 2003, njegova prijava za registracijo pa je bila objavljena 16. novembra 2003.

- 10 Model Skupnosti je UUNT registriral pod številko 74463-0001 za te izdelke: „promocijski izdelki za igre“. Predstavljen je tako:

- 11 Družba Grupo Promer je 4. februarja 2004 vložila zahtevo za razglasitev ničnosti modela št. 74463-0001 (v nadaljevanju: izpodbijani model) na podlagi člena 52 Uredbe št. 6/2002.

- 12 Zahteva za razglasitev ničnosti je temeljila na modelu Skupnosti, ki je bil registriran pod številko 53186-0001 (v nadaljevanju: prejšnji model) in vložen 17. julija 2003 ter v zvezi s katerim se je uveljavljala prednostna pravica španskega modela št. 157098, ki je bil vložen 8. julija 2003, njegova prijava za registracijo pa je bila objavljena 1. novembra 2003. Prejšnji model je registriran za ta izdelek: „Kovinski listič za igre“. Predstavljen je tako:

- 13 Razlogi v podporo zahtevi za razglasitev ničnosti so se nanašali na neobstoj novosti in individualne narave izpodbijanega modela v smislu člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 in na obstoj prejšnje pravice v smislu člena 25(1)(d) navedene uredbe.
- 14 Oddelek za izbris UUNT je z odločbo z dne 20. junija 2005 na podlagi člena 25(1)(d) Uredbe št. 6/2002 ugodil zahtevi za razglasitev ničnosti izpodbijanega modela.

- 15 Družba PepsiCo je 18. avgusta 2005 pri UUNT na podlagi členov od 55 do 60 Uredbe št. 6/2002 vložila pritožbo zoper to odločbo oddelka za izbris.
- 16 Tretji odbor za pritožbe UUNT (v nadaljevanju: odbor za pritožbe) je s sporno odločbo razveljavil odločbo oddelka za izbris in zavrnil zahtevo za razglasitev ničnosti. Odbor za pritožbe je najprej zavrnil trditev tožeče stranke, da družba PepsiCo ni v dobri veri, in nato v bistvu odločil, da izpodbijani model ni v koliziji s prejšnjo pravico tožeče stranke in da pogoji iz člena 25(1)(d) Uredbe št. 6/2002 zato niso izpolnjeni.
- 17 V zvezi s tem je odbor za pritožbe menil, da spadajo izdelki, povezani z zadevnima modeloma, v posebno kategorijo promocijskih izdelkov, in sicer med „tazos“ ali „rappers“, in da je zato svoboda oblikovalca, ki je zadolžen za zasnovo takih promocijskih izdelkov, „resno omejena“. Iz tega je odbor za pritožbe sklepal, da razlika med zadevnima modeloma pri pogledu s strani zadostuje za zaključek, da modela pri seznanjenem uporabniku ustvarita različen celotni vtis.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 18 Družba Grupo Promer je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 9. januarja 2007 vložila tožbo za razglasitev ničnosti sporne odločbe in za naložitev stroškov postopka UUNT in družbi PepsiCo.

- 19 Družba Grupo Promer je v podporo svoji tožbi navedla tri tožbene razloge, ki so se nanašali, prvič, na to, da družba PepsiCo ni bila v dobri veri, in na ozko razlago Uredbe št. 6/2002, drugič, na neobstoj novosti izpodbijanega modela in, tretjič, na kršitev člena 25(1)(d) Uredbe št. 6/2002.
- 20 Splošno sodišče je po tem, ko je zavrnilo prvi tožbeni razlog, ugodilo tretjemu tožbenemu razlogu in ugotovilo, da drugega tožbenega razloga zato ni treba več presoјati.
- 21 Tretji tožbeni razlog je bil razdeljen na štiri dele.
- 22 Prvič, družba Grupo Promer je izpodbijala opredelitev kategorije izdelkov, na katere se nanašata zadevna modela, kot „pogs“, „rappers“ ali „tazos“ ob zatrjevanju, da gre za drugačne izdelke. Po mnenju družbe Grupo Promer bi moral odbor za pritožbe upoštevati splošno kategorijo promocijskih izdelkov za igre.
- 23 Splošno sodišče je v točki 60 izpodbijane sodbe v zvezi s tem sklenilo, da je odbor za pritožbe upravičeno štel, da zadevni izdelek spada v posebno kategorijo igralnih ploščic, znanih pod imeni „pogs“, „rappers“ ali „tazos“, ta pa spada v večjo kategorijo promocijskih izdelkov za igre.
- 24 Drugič, družba Grupo Promer s sklicevanjem na to, da izpodbijani model spada v splošno kategorijo promocijskih izdelkov za igre, izpodbija presojo iz sporne odločbe, da je bila svoboda oblikovalca pri zasnovi izpodbijanega modela „resno omejena“.

- 25 Splošno sodišče je v točki 70 izpodbijane sodbe navedlo, da je odbor za pritožbe upravičeno ugotovil, da je bila na datum prednostne pravice, ki se je uveljavljala za izpodbijani model, svoboda oblikovalca „resno omejena“, zlasti ker je moral ta v videz vključiti skupne značilnosti zadevnih izdelkov.
- 26 Tretjič, po mnenju družbe Grupo Promer je bil seznanjeni uporabnik otrok, star med 5 in 10 let, ne pa direktor marketinga, kot naj bi bilo navedeno v sporni odločbi. Tak direktor v prehrabeni industriji naj namreč ne bi bil končni uporabnik in naj bi bil strokovno bolj podkovan kot preprosti uporabnik.
- 27 Splošno sodišče je v zvezi s tem opredelilo pojem seznanjenega uporabnika v točki 62 izpodbijane sodbe in v točkah 64 in 65 te sodbe sklenilo, da je odbor za pritožbe upravičeno ugotovil, da v obravnavani zadevi ni razlike, če je seznanjeni uporabnik otrok, star med 5 in 10 let, ali direktor trženja v družbi, ki izdeluje izdelke, ki jih promovira tako, da deli „pogs“, „rappers“ ali „tazos“, pomembno je, da obe skupini oseb vesta za obstoj „rappers“.
- 28 Četrtič, po mnenju družbe Grupo Promer sta zadevna videza izdelka ustvarila enak celotni vtis, kajti razlike med njima pri pogledu s strani naj v nasprotju z analizo odbora za pritožbe v sporni odločbi ne bi bile očitne, saj je treba za to, da se opazijo, posebej pozorno in skrbno pogledati okroglo ploščico.
- 29 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 72 izpodbijane sodbe – ob upoštevanju stopnje svobode oblikovalca pri razvoju izpodbijanega modela – enako kot odbor za pritožbe ugotovilo, da ker se podobnosti med zadevnima videzoma izdelkov nanašajo na skupne značilnosti, bodo te podobnosti le malo pomembne za celotni vtis, ki ga

pri seznanjenem uporabniku ustvarita navedena videza izdelkov. Poleg tega bolj kot je svoboda oblikovalca pri razvoju izpodbijanega modela omejena, bolj bo mogoče, da manjše razlike med zadevnima videzoma izdelkov zadostujejo, da pri seznanjenem uporabniku ustvarijo drugačen celotni vtis.

- 30 Dalje, Splošno sodišče je v točkah od 77 do 82 izpodbijane sodbe proučilo pet podobnosti med zadevnima videzoma izdelkov. Oba sta skoraj ploščati okrogli ploščici in vključujeta koncentrični krog zelo blizu roba, ki je na tretjini razdalje med robom in središčem okrogle ploščice, in ukrivljeni rob, privzdignjen glede na srednji del okrogle ploščice, ki je med robom in središčnim privzdignjenim delom, podobna pa sta si tudi v obsekih središčnega privzdignjenega dela in srednjega dela okrogle ploščice, ki je med robom in središčnim privzdignjenim delom.
- 31 Splošno sodišče je po tem, ko je ugotovilo, da je prva podobnost značilnost, ki je skupna videzom tipskih izdelkov zadevnega izdelka, in da se druga podobnost lahko nanaša na omejitev oblikovalca, povezano z varnostnimi zahtevami, sklenilo, da si seznanjeni uporabnik teh podobnosti ne bo zapomnil pri celotnem vtisu zadevnih videzov izdelkov.
- 32 Nasprotno pa je Splošno sodišče v zvezi z zadnjimi tremi podobnostmi presodilo, da se nanašajo na elemente, glede katerih je obstajala svoboda oblikovalca pri razvoju izpodbijanega modela in da bodo zato še toliko bolj pritegnile pozornost seznanjenega uporabnika, ker so v obravnavani zadevi zgornje površine temu uporabniku najbolj vidne.

- 33 Glede razlik med zadevnima videzoma je Splošno sodišče v točki 83 izpodbijane sodbe ugotovilo, da izpodbijani model vključuje, če se pogleda od zgoraj, dva koncentrična kroga več kot prejšnji model, in da se pri pogledu s strani videza razlikujeta, ker je izpodbijani model bolj izbočen, vendar je ta izbočenost vseeno zelo majhna.
- 34 Splošno sodišče pa je kljub temu menilo, da razlike, ki jih je ugotovil odbor za pritožbe, ne zadostujejo za to, da bi izpodbijani model pri seznanjenem uporabniku ustvaril celotni vtis, ki se razlikuje od celotnega vtisa, ki ga ustvarja prejšnji model. Zato je Splošno sodišče sporno odločbo razglasilo za nično.

Predlogi strank pred Sodiščem

- 35 Družba PepsiCo Sodišču predlaga, naj:
- razveljavi izpodbijano sodbo;
 - dokončno razsodi o sporu tako, da zavrne predloge s prve stopnje, ali, podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje in
 - družbi Grupo Promer naloži plačilo stroškov.
- 36 UUNT Sodišču predlaga, naj ugotovi pritožbi in družbi Grupo Promer naloži plačilo stroškov.

37 Družba Grupo Promer Sodišču predlaga, naj:

- pritožbo zavrže, ker je nedopustna, ali zavrne, ker je neutemeljena;

- družbi PepsiCo naloži plačilo stroškov te pritožbe;

- družbi PepsiCo in UUNT naloži plačilo stroškov, ki so ji nastali v postopku pred Splošnim sodiščem, in

- družbi PepsiCo naloži plačilo stroškov postopka pred UUNT.

Pritožba

38 Družba PepsiCo v utemeljitev pritožbe navaja en pritožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 25(1)(d) Uredbe št. 6/2002. Ta pritožbeni razlog je razdeljen na pet delov, pri čemer se prvi štirje nanašajo na različne napake, ki naj bi jih storilo Splošno sodišče glede omejitev svobode oblikovalca, pojma seznanjeni uporabnik in njegove stopnje pozornosti, obsega sodnega nadzora, za katerega je pristojno, in možnosti primerjave predvsem izdelkov, ne zadevnih modelov, zadnji pa se nanaša na domnevno izkrivljanje dejstev.

Prvi del edinega pritožbenega razloga: omejitve svobode oblikovalca

Trditve strank

- ³⁹ Družba PepsiCo navaja, da je treba vse tri podobnosti, ki jih je ugotovilo Splošno sodišče (središčna okrogla oblika, privzdignjen rob, obseg), pripisati funkciji zadevnih produktov, to pa so njune skupne značilnosti, ki omejujejo svobodo oblikovalca. Vendar pa naj Splošno sodišče teh omejitev ne bi upoštevalo pri primerjavi zadevnih videzov. Presoja, da sta si zadevna modela podobna zaradi teh navedenih skupnih značilnosti, ne bi pomenila nič drugega kot to, da bi bile družbi Grupo Promer podeljene izključne pravice do izrabe teh skupnih značilnosti, kar pa ne bi bilo v skladu s ciljem iz člena 25(1)(d) Uredbe št. 6/2002.
- ⁴⁰ UUNT navaja, da čeprav značilnosti, kot je oblika ploščate ploščice ali izbočen središčni del, niso pogojene s funkcijo ali z zakonskimi predpisi, pa jih vendarle nalagajo omejitve trga, ki tako omejujejo svobodo oblikovalca.
- ⁴¹ Podatki iz spisa kažejo na to, da naj bi velika večina „pogs“ – če ne vse – ki so obstajale pred izpodbijanem modelom, imela okroglo središčno izboklino. Razlog za to naj bi bil, da „pogs“ s središčno izboklino, ki ne bi bila okrogla, ne bi mogle biti zložene na veliko večino preostalih „pogs“ s to značilnostjo.

- 42 Družba Grupo Promer meni, da je ta del edinega pritožbenega razloga nedopusten, ker naj bi se z njim poskušala izpodbijati dejanska presoja iz izpodbijane sodbe.

Presoja Sodišča

- 43 Poudariti je treba, da družba PepsiCo s prvim delom svojega edinega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je štelu, da okrogla središčna oblika, privzdignjen rob in podobni obsegi zadevnih modelov niso posledica omejitve svobode njenega oblikovalca, saj so ti elementi podobnosti v resnici potrebni za to, da lahko zadevni izdelki izpolnjujejo svojo funkcijo. To je po mnenju družbe PepsiCo Splošno sodišče privedlo do tega, da je napačno presodilo celotni vtis, ki ga ustvari vsak od modelov v koliziji.
- 44 Družba PepsiCo želi tako izpodbijati dejansko presojo, ki jo je opravilo Splošno sodišče, ne da bi dokazala obstoj izkrivljanja dejstev in ne da bi izpodbijala upoštevnost bodisi elementov, ki opredeljujejo stopnjo svobode oblikovalca pri razvoju videza izdelka in ki jih je Splošno sodišče določilo v točki 67 izpodbijane sodbe, in sicer zlasti omejitve, ki so povezane z značilnostmi, določenimi zaradi tehničnega delovanja izdelka ali njegovega elementa, ali zakonske predpise, ki veljajo za izdelek, bodisi posledic, ki jih je Splošno sodišče izpeljalo v točki 72 navedene sodbe.
- 45 Vendar je v skladu z ustaljeno sodno prakso Splošno sodišče edino pristojno, prvič, za ugotavljanje dejstev, razen če bi vsebinska nepravilnost njegovih ugotovitev izhajala iz listin v spisu, ki so mu bile predložene, in drugič, za presojo teh dejstev. Presoja dejstev, razen ob izkrivljenju dokazov, ki so mu bili predloženi, torej ne pomeni pravnega vprašanja, ki bi bilo kot tako podvrženo nadzoru Sodišča v okviru pritožbe (sodba

z dne 29. aprila 2004 v zadevi Parlament proti Ripa di Meana in drugim, C-470/00 P, Recueil, str. I-4167, točka 40 in navedena sodna praksa).

⁴⁶ Zato je treba ugotoviti, da je prvi del edinega pritožbenega razloga nedopusten.

Drugi del edinega pritožbenega razloga: pojem seznanjenega uporabnika in njegova stopnja pozornosti

Trditve strank

⁴⁷ Družba PepsiCo meni, da je Splošno sodišče s tem, da je zanikalo, da zadevna videza izdelkov ustvarita različni celotni vtis pri „seznanjenem uporabniku“, uporabilo neustrezna merila. Seznanjeni uporabnik ne ustreza povprečnemu potrošniku, ki je razumno obveščen, pozoren in pazljiv in ki ga opredeljuje pravo o znamkah, in ne zgolj končnemu uporabniku zadevnih izdelkov.

⁴⁸ Po drugi strani bi bilo treba seznanjenega uporabnika šteti za zmožnega primerjave videzov izdelkov enega ob drugem, pri čemer se mu ne bi bilo treba – nasprotno od tega, kar velja v pravu o znamkah – zanašati na „nepopolno spominjanje“.

⁴⁹ Če bi Splošno sodišče uporabilo ustrezna merila, bi ugotovilo, da seznanjeni uporabnik brez težav razlikuje zadevna modela zaradi dveh najpomembnejših razlik med

njima, in sicer, prvič, dveh dodatnih koncentričnih krogov, ki sta jasno vidna na vrhu izpodbijanega modela, ter, drugič, ukrivljene oblike izpodbijanega modela, v nasprotju s popolno ploščatostjo (razen roba) prejšnjega modela.

- 50 Poleg tega družba PepsiCo meni, da seznanjeni uporabnik ne bo upošteval le „najbolj vidnih površin“ modela in se osredotočil na „zlahka opažene“ elemente (točka 83 izpodbijane sodbe), temveč bo imel možnost natančneje preučiti model v celoti in ga primerjati s prejšnjimi modeli, ob upoštevanju svobode oblikovalca.
- 51 UUNT prav tako zatrjuje, da primerjava ne bi smela temeljiti na nepopolnem spominjanju seznanjenega uporabnika, temveč na neposredni primerjavi modelov.
- 52 Družba Grupo Promer meni, da ta del edinega pritožbenega razloga prav tako zadeva dejansko vprašanje. Zatrjuje tudi, da Splošno sodišče ni uporabilo merila v zvezi s pravom o znamkah, kot je verjetnost zmede med zadevnima modeloma v koliziji.

Presoja Sodišča

- 53 Najprej je treba opozoriti, da Uredba št. 6/2002 ne opredeljuje pojma seznanjenega uporabnika. Vendar pa ga je treba razumeti, kot je pravilno poudaril generalni pravobranilec v točkah 43 in 44 sklepnih predlogov, kot vmesni pojem med pojmom povprečnega potrošnika – uporablja se na področju znamk – za katerega se ne zahteva

posebno znanje in ki praviloma ne izvaja neposredne primerjave med znamkami v koliziji, in pojmom strokovnjaka s poglobljeno tehnično usposobljenostjo. Pojem seznanjenega uporabnika je tako mogoče razumeti, kot da pomeni uporabnika, ki ni le povprečno pozoren, temveč je posebno pazljiv, bodisi zaradi osebnih izkušenj bodisi zaradi obsežnega poznavanja zadevnega področja.

- 54 Ugotoviti pa je treba, da je Splošno sodišče v točki 62 izpodbijane sodbe potrdilo prava vmesni pojem. To je prav tako razvidno iz sklepa, ki ga je navedlo v točki 64 izpodbijane sodbe, kjer je seznanjenega uporabnika, upoštevne v obravnavani zadevi, opredelilo, kot da bi lahko bil otrok, star med 5 in 10 let, ali direktor trženja v družbi, ki izdeluje izdelke, ki jih promovira tako, da deli „pogs“, „rappers“ ali „tazos“.
- 55 Drugič, kot je poudaril generalni pravobranilec v točkah 51 in 52 sklepnih predlogov, je res, da sama narava seznanjenega uporabnika, kot je bil opredeljen zgoraj, terja, da bo, kadar je mogoče, zadevna modela primerjal neposredno. Vendar ni mogoče izključiti, da bo taka primerjava neizvedljiva ali nenavadna na zadevnem področju, zlasti zaradi posebnih okoliščin ali značilnosti predmetov, ki jih predstavljata zadevna modela.
- 56 Zato Splošnemu sodišču ni mogoče upravičeno očitati, da je napačno uporabilo pravo, ker je presojalo celotni vtis, ki ga ustvarita modela v koliziji, ne da bi izhajalo iz predpostavke, da bi seznanjeni uporabnik v vsakem primeru opravil neposredno primerjavo med njima.

- 57 To še toliko bolj velja, ker glede na neobstoje natančne opredelitve v zvezi s tem v okviru Uredbe št. 6/2002 ni mogoče šteti, da je bil namen zakonodajalca Unije omejiti oceno morebitnih modelov na neposredno primerjavo.
- 58 Iz tega je mogoče sklepati, da uporaba s strani Splošnega sodišča v točki 77 izpodbijane sodbe izraza, v skladu s katerim „si seznanjeni uporabnik te podobnosti ne bo zapomnil pri celotnem vtisu zadevnih videzov izdelkov“ – čeprav bi zunaj konteksta kazal na to, da je to sodišče obrazložitev oprlo na metodo posredne primerjave, ki temelji na nepopolnem spominjanju – ne kaže na to, da bi Splošno sodišče kakor koli napačno uporabilo pravo.
- 59 Tretjič, v zvezi s stopnjo pozornosti seznanjenega uporabnika je treba opozoriti, da če ta ni razumno obveščen, pozoren in pazljiv povprečni potrošnik, ki navadno zaznava videz izdelka kot celoto in ne preverja posameznih podrobnosti (glej po analogiji sodbo z dne 22. junija 1999 v zadevi Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, str. I-3819, točki 25 in 26), tudi ni strokovnjak ali izvedenec, ki bi bil sposoben podrobnega opažanja razlik med modeloma v koliziji. Oznaka „seznanjen“ tako nakazuje na to, da uporabnik, ne da bi bil snovalec ali tehnični strokovnjak, pozna različne modele, ki obstajajo v zadevnem sektorju, ima nekaj znanja o sestavnih delih, ki jih ti modeli po navadi vsebujejo, in je zaradi zanimanja za zadevne izdelke izkazal relativno stopnjo pozornosti pri njihovi uporabi.
- 60 Uporabo besedne zveze „zlahka opazil“ v točki 83 izpodbijane sodbe je tako v širšem kontekstu treba razumeti, kot da je to samo natančno pojasnilo v zvezi s stopnjo izbočenosti, ki je večja pri izpodbijanem modelu. Namreč, glede na to, da je Splošno sodišče uporabilo pravilen pristop v zvezi z opredelitvijo seznanjenega uporabnika, ni mogoče sklepati, da besedne zveze, uporabljene v navedeni točki 83, same po sebi pomenijo, da je Splošno sodišče napačno presodilo stopnjo pozornosti seznanjenega uporabnika.

- 61 Glede na zgoraj navedene ugotovitve je treba drugi del edinega tožbenega razloga zavriniti kot neutemeljen.

Tretji del edinega tožbenega razloga: obseg sodnega varstva

Trditve strank

- 62 Družba PepsiCo ob sklicevanju na novejšo sodbo Sodišča v zvezi z rastlinskimi sortami (sodba z dne 15. aprila 2010 v zadevi Schröder proti OCVV, C-38/09 P, ZOdl., str. I-3209, točka 77) navaja, da temeljita preučitev razlik in podobnosti med zadevnima videzoma izdelkov, ki jo je opravilo Splošno sodišče, presega nalogo, ki mu je naložena v skladu s členom 61(2) Uredbe št. 6/2002. Družba PepsiCo zato navaja, da je treba vprašanje o tem, ali gre za podoben celotni vtis, prepustiti presoji odbora za pritožbe.
- 63 UUNT prav tako meni, da je Splošno sodišče s tem, da se ni omejilo na preučitev očitnih napak pri presoji, na področju modelov Skupnosti presešlo pooblastila iz člena 61 Uredbe št. 6/2002.
- 64 Družba Grupo Promer meni, da argument družbe PepsiCo ni utemeljen. Ugotovitve Sodišča v zgoraj navedeni sodbi Schröder proti OCVV izhajajo iz tega, da je šlo za tehnično in kompleksno preučitev, medtem ko gre v obravnavani zadevi le za preučitev videzov izdelkov z namenom ugotovitve neobstoja individualne narave izpodbi-janega modela.

Presoja Sodišča

- 65 V obravnavani zadevi ni sporno, da je Splošno sodišče pred razveljavitvijo odločbe odbora za pritožbe opravilo poglobljeno preučitev zadevnih videzov izdelkov.
- 66 V tem kontekstu je treba opozoriti, da je Splošno sodišče pristojno za popoln nadzor nad zakonitostjo presoje UUNT, ki se nanaša na podatke, ki jih je predložil vlagatelj zahteve (glej sodbo z dne 5. julija 2011 v zadevi Edwin proti UUNT, C-263/09 P, ZOdl., str. I-5853, točka 52).
- 67 Brez dvoma lahko po analogiji z zgoraj navedeno sodbo Schräder proti OCVV Splošno sodišče UUNT prizna – zlasti kadar je ta pozvan k zelo tehnični presoji – neko stopnjo diskrecije in se, kar zadeva obseg njegovega nadzora nad odločbami odbora za pritožbe na področju industrijskih modelov, omeji na preučitev očitnih napak pri presoji.
- 68 Vendar je treba ugotoviti, da Splošno sodišče v posebnih okoliščinah te zadeve ni preseglo nadzora sporne odločbe, ki ustreza pristojnosti za spremembo odločbe, ki jo ima v skladu s členom 61 Uredbe št. 6/2002.
- 69 Zato je treba tretji del edinega pritožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.

Četrty del edinega tožbenega razloga: nadzor je bil opravljen nad izdelki namesto nad modeloma v koliziji

Trditve strank

- 70 Družba PepsiCo meni, da je napačno opreti oceno modelov v koliziji na primerjavo vzorcev resničnih izdelkov, ki so jih stranke predložile v dokaz svojih trditev. Zlasti naj UUNT ne bi nikakor imel potrebe, da v okviru podobnih tožb za razglasitev ničnosti predvidi morebitne vzporedne ali bodoče postopke zaradi kršitev, ki temeljijo na istem prejšnjem modelu in istem novejšem modelu, kakršna se uporabljata na trgu.
- 71 Družba Grupo Promer opozarja, da sta vzorce izdelkov preučila tudi oddelek za izbris in odbor za pritožbe. Zato bi bila presoja Splošnega sodišča glede vseh dokazov, ki so že vloženi v spis, dejansko vprašanje, ki ne bi moglo upravičiti razloga za pritožbo pred Sodiščem.

Presoja Sodišča

- 72 Poudariti je treba, da je Splošno sodišče v točki 83 izpodbijane sodbe navedlo, da njegovo presojo stopnje izbočenosti zadevnih modelov „potrjujejo dejansko trženi izdelki, kot izhajajo iz spisa, ki ga je UUNT poslal Splošnemu sodišču“.

- 73 Vendar, ko je na področju modelov oseba, ki dela primerjavo, seznanjeni uporabnik, ki se – kot je bilo ugotovljeno v točkah 53 in 59 te sodbe – razlikuje od preprostega povprečnega potrošnika, pri oceni celotnega vtisa zadevnih modelov ni napačno upoštevati dejansko trženih izdelkov, ki ustrezajo tema modeloma.
- 74 V vsakem primeru, iz uporabe glagola „potrjuje“ v točki 83 izpodbijane sodbe izhaja, da je Splošno sodišče v resnici svojo presojo oprlo na modela v koliziji, kot sta opisana in prikazana v ustreznih prijavih za registracijo, tako da je bila primerjava resničnih izdelkov uporabljena zgolj kot ponazoritev za potrditev že narejenih zaključkov in je ni mogoče šteti za podlago za obrazložitev izpodbijane sodbe.
- 75 Tako je treba četrti del edinega pritožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.

Peti del edinega pritožbenega razloga: domnevno izkrivljanje dejstev

Trditve strank

- 76 Družba PepsiCo, ki jo podpira UUNT, navaja, da je Splošno sodišče s tem, da je ugotovilo zlasti, da je nerealno in v nasprotju s splošno izkušnjo predvidevati, da bo seznanjeni uporabnik omejil svojo zaznavo obravnavanega predmeta zgolj na „pogled

od zgoraj“. Poleg tega naj bi bile razlike, ki ločujejo zadevna modela, takoj vidne celo pri njuni preučitvi od zgoraj in na ravnem.

- ⁷⁷ Družba Grupo Promer meni, da je domnevno izkrivljanje dejstev, zatrjevano brez sklicevanja na izkrivljanja presoje dokazov, argument, ki ne more utemeljevati pritožbe pred Sodiščem. Ta presoja dejanskega stanja in dokazov, razen pri izkrivljanju predloženih dokazov, naj ne bi bila pravno vprašanje, ki bi bilo kot tako podvrženo nadzoru Sodišča v okviru pritožbe.

Presoja Sodišča

- ⁷⁸ Sodišče je že presodilo, da je – ob upoštevanju izredne narave očitka o izkrivljanju – s členom 256 PDEU, členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in členom 112(1), prvi pododstavek, točka (c), Poslovnika Sodišča pritožniku naloženo zlasti, da mora natančno opredeliti dokaze, ki naj bi jih Splošno sodišče izkrivilo, in dokazati napake pri presoji, ki naj bi po njegovem mnenju povzročile, da je to sodišče izkrivilo dokaze (glej v tem smislu sodbo z dne 7. januarja 2004 v združenih zadevah Aalborg Portland in drugi proti Komisiji, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P in C-219/00 P, Recueil, str. I-123, točka 50).
- ⁷⁹ Na tako izkrivljanje morajo očitno kazati listine iz spisa, ne da bi bilo treba ponovno presojati dejstva in dokaze (sodba z dne 18. decembra 2008 v zadevi Les Éditions Albert René proti UUNT, C-16/06 P, ZOdl., str. I-10053, točka 69 in navedena sodna praksa).

- 80 V obravnavani zadevi družba PepsiCo Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je pri primerjavi zadevnih videzov izdelkov izkrivilo dejstva v smislu, da jih je zaznavalo le „od zgoraj“, in je tako prezrlo razlike, ki bi bile očitne pri zaznavi s strani. Družba PepsiCo pri tem ne navaja natančno elementov, ki naj bi jih izkrivilo Splošno sodišče, niti ne dokaže napak v analizi, ki naj bi Splošno sodišče pri njegovi presoji privedle do tega izkrivljanja.
- 81 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da argumenti, ki jih je glede tega predložila pritožnica, ne zadostijo zahtevam iz navedene sodne prakse. Zato je treba peti del edinega pritožbenega razloga zavrniti kot nedopusten.
- 82 Glede na to, da pritožnica ni uspela z nobenim delom svojega edinega pritožbenega razloga, je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 83 V skladu s členom 69(2) Poslovnika, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 Poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je družba Grupo Promer predlagala, naj se družbi PepsiCo naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. Družbi PepsiCo Inc. se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi